

РЕШЕНИЕ

№ 6359

гр. София, 09.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 80 СЪСТАВ, в публично заседание на шести март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **ДИМИТЪР Г. ЦОНЧЕВ**

при участието на секретаря **ДЕСИСЛАВА ПЛ. КАРАГЪОЗОВА**
като разгледа докладваното от **ДИМИТЪР Г. ЦОНЧЕВ** Гражданско дело № 20221110121764 по описа за 2022 година

Производството е по реда чл. 12 и сл. от ЗЗДН.

Образувано е по молба, подадена на основание чл. 8, т. 1 от ЗЗДН, от И. В. Ц., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. София, кв. „Симеоново“, бул. „Симеоновско шосе“, 294, с която търси защита от домашно насилие от брат си В. В. Ц., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. София, кв. „Горубляне“, ул. „Самоковско шосе“ №34.

В молбата и уточняващата молба се сочат извършени спрямо молителката актове на домашно психическо насилие, както следва:

На 05.04.2022 г. около обяд, около 12:30-13:30 часа, на административен адрес „Галакси Трейд Център“, находящ се на бул. „Шипченски проход“ № 18, където се помещава нотариус Цветелина Недялкова Гечева при която молителката имала среща, ответникът причаквал последната на автобусна спирка на линия № 98 в кв. „Симеоново“. Той управлявал автомобил марка „Рено“, цвят бордо, с рег. № СА2585МК. Посегнал й с ръце, без да осъществява физически контакт, бил е настъпателен и агресивен, крещял следните думи: „Искам всичко да е мое“. Поведението му било непосредствено възприето от случайни пешеходци и водачи на автомобили, които молителката не познава.

На 11.04.2022 г., около 18:00 часа, ответникът обикалял дома на молителката, находящ се на адрес: гр. София, кв. „Симеоново“, ул. „Симеоновско шосе“, № 294, като същият на тази дата се е опитал да влезе със сила през входната врата на къщата ѝ, като предварително си е отключил, тъй като разполага с ключове от майка им. Молителката се е опитала да го спре, като е направила опит да затвори вратата, но ответникът грубо я е изблъскал. Уточнява, че свидетел на случая бил лицето И., а след инцидента молителката е сложила допълнителен катинар, който да възпрепятства подобни действия от ответника.

На 18.04.2022 г., около 15:00 часа, на бул. „Жолио Кюри“ в гр. София, до автогара „Изток“, молителката, след като слязла от градския транспорт на спирката на СТЦ „Интерпред“, на кръстовището на улиците „Минзухар“ и „Стоян Михайловски“, била пресрещната от ответника, който управлявал автомобил марка „Рено“, цвят бордо, с рег. № СА2585МК. Ответникът слязъл от автомобила си и подгонил молителката, като не е нанасял директни удари по нея, а е отправял вербални закани с думите: „Всичко е мое“, „Искам го за мен“, визирайки общи имоти. Посягал да я удря, но без да го прави.

На 20.04.2022 г. около 20:30 часа ответникът нахлул в двора на жилище с адрес: гр. София, кв. „Симеоново“, ул. „Симеоновско шосе“, № 294, и заплашвал с кръсъци молителката, че ще я изхвърли от дома ѝ.

На 25.04.2022 г. около 12:00 часа ответникът дошъл на същото място със същите искания. Молителката посочва, че на 25.04.2022 г. не е имало физически побой или удари от ответника, а е отправил същите вербални закани към молителката с думите „Всичко е мое“, „Искам го за мен“, визирайки общи имоти, както и посягане за удар, без да имало такъв. Тя се е почувствала заплашена за пореден път, и се страхува следващия път да не се стигне до физическо насилие към нея.

Ответникът оспорва фактическите твърдения, изложени в молбата, отрича да е осъществил актове на насилие спрямо молителката, тъй като не е бил на територията на страната. Твърди, че от 2003 г. не живее в Република България, като от 2003 г. има обичайно местопребиваване в гр. Мюнхен, Федерална република Германия, където преимуществено живее и работи. Посочва, че през 2011 г. е придобил и немско гражданство и е запазил българското си гражданство. Излага, че отношенията между страните са

влошени, като страните не общуват помежду си, двамата не са оставали насаме и са общували единствено в присъствието на трети лица, като последно са се видели на 31.01.2020 г. в съдебна зала на съда, където са се явили в качеството си на страни в съдебно производство. Ответникът е провел няколко телефонни разговори със сестра си в периода от 05.12.2021 г. до 15.12.2021 г. по повод погребението на майка им, починала на 03.12.2021 г. Молителката постоянно завеждала дела по реда на ЗЗДН както срещу ответника.

Сочи, че в периода от 05.04.2022 г. до 25.04.2022 г. не е пребивавал в Република България, а е бил на работа в гр. Мюнхен, Германия. Последното му посещение в Република България било през месец март 2022 г., като на 26.03.2022 г. той се е завърнал със самолет в гр. Мюнхен и оттогава не се е връщал и не е пребивавал в страната. По изложените доводи оспорва да е осъществил твърдените в сезиращата съда молба актове на насилие по отношение на молителката.

Преди да пристъпи към разглеждане на спора по същество съдебният състав дължи произнасяне по искането за отвод на съдията-докладчик, наведено със Сигнал с вх. № 29001599/06.03.2024 г. на СРС. Съдията-докладчик намира искането за неоснователно, тъй като произнасяне по доказателствени искания по начин, който не удовлетворява страна по делото, не съставлява основание за отвод по смисъла на чл. 22 ГПК. В съдебно заседание, проведено на 01.11.2023 г., са изложени подробни съображения защо съдията-докладчик приема, че не са налице основания за отвод. Към настоящия момент липсват новонастъпили обстоятелства или основания за отстъпление от възприетото.

По допустимостта на молбата:

Молбата е подадена в срока по чл. 10, ал. 1 ЗЗДН. Ответникът е лице, което е брат на молителката, поради което съдът приема, че е подадена от лице, което има право да търси защита по реда на ЗЗДН, съгласно чл. 3, т. 6 ЗЗДН, срещу лице, което има право да отговаря по молбата. Налична е активна и пасивна легитимация на страните, с оглед на което молбата е допустима.

По основателността:

На първо място, нужно е изрично да се посочи, че доколкото молбата е

постъпила в съда преди изменението на ЗЗДН с ДВ бр. 66 от 1.08.2023 г., то на основание § 30. от ПЗР към ЗЗДН приложим е редът преди изменението на закона.

Софийски районен съд, като прецени доказателствата по делото и доводите на страните съгласно чл. 12 и чл. 235, ал. 2 от ГПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

След като обсъди събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира молбата за неоснователна.

Не е спорно, че ответникът и молителката във втора степен родство по сребрена линия (брат и сестра). Отношенията им са влошени, като част от тях са намерили отражение в съдебни производства.

Не се доказват описаните в молбата и уточнителната молба деяние. Макар описаните актове по принцип да са в състояние да реализират състав на домашно насилие по смисъла на чл. 2 ЗЗДН, то в настоящото производство не се доказва такива деяния да са извършени. В периода 05.04.2022 г. - 25.04.2022 г. ответникът е пребивавал на територията на Федерална република Германия, където живее и е трудово ангажиран, следователно не е било възможно да осъществи вмененото.

Този извод следва от писмените доказателства справка от работодател на ответника - Спедиция Шмид, издадена на 23.05.2022 г. /л. 58-60 от делото/, придружен с превод на български език /л. 54-57 от делото/. От нея се установява, че на 01.11.2019 г. ответникът е бил назначен в Спедиция Шмид Гмбх и КО КГ, с адрес: „Вангерер щрасе“ 18, 82319 Щарнберг. В процесния период на територията на ФР Германия е извършил следните доставки за дружеството:

На 05.04.2022 г., започнал работа в 03:00 часа в гр. Мюнхен, като е приключил работа на същия работен ден в 12:45 часа.

На 11.04.2022г. е започнал работа в 03:00 часа в гр. Мюнхен, като е приключил работа на същия работен ден в 13:15 часа.

На 17.04.2022г. е започнал работа в 20:30 часа в гр. Мюнхен, като е приключил работния ден на 18.04.2022г. в 07:15 часа.

На 20.04.2022г. е започнал работа в 03:00 часа в гр. Мюнхен, като е приключил работа на същия работен ден в 12:45 часа.

На 25.04.2022 г., е започнал работа в 05:00 часа в гр. Мюнхен, като е приключил работа на същия работен ден в 14:15 часа.

Изводът за това, че ответникът не се е намирал на територията на Република България през процесния период косвено се подкрепя и от справка „Министерство на вътрешните работи, Главна дирекция „Гранична полиция“ за преминавания на молителя през границата на страна. Видно от писмо рег. № 328200-13289/06.07.2023г. на Министерство на вътрешните работи, Главна дирекция „Гранична полиция“ се установява, че досежно ответника В. В. Ц., ЕГН *****, в автоматизирания информационен фонд (АИС „Граничен контрол“) в периода от 25.03.2022 г. до 30.04.2022 г. има един запис на данни за преминаване през ГКПП на Република България - 26.03.2022г. в 12:08ч., когато посоченото лице е излязло от Република България през ГКПП Аерогара София, като след тази дата няма данни да се е завръщал на територията на Република България. /л. 220 и л. 226 от делото/.

Изброените доказателствени източници са непротиворечиви, взаимно допълващи се и водят до единствен възможен извод, че ответникът не е пребивавал на територията на страната в процесния период. Те оборват по несъмнен начин доказателствената стойност на представената по делото декларация по чл. 9, ал. 3 от ЗЗДН, като при формиране на този извод не може да бъде игнорирано, че кредитираните документи са издадени от трети лица за процеса и са лишени от всякакъв субективизъм. Последният извод е невъзможен за декларацията по чл. 9 ЗЗДН.

Не се споделят възраженията на молителката във връзка с липсата на легализация на представените от ответника документи. В изпълнение на задължението му да представи в превод на български език доказателствата, представените от ответника документи са придружени с превод на български език и съгласно разпоредбата на чл. 185 ГПК могат да послужат за доказателство за посочените обстоятелства. Изпълнено е изискването представеният документ на чужд език да бъде придружен с точен превод на български, заверен от страната, с оглед на което съдът не намира основание да ги изключи от доказателствената съвкупност.

Противно на твърденията на молителката, в националното законодателство и международните договори, по които Република България е страна, не се констатира допълнителни изисквания при легализация на

представени документи на чужд език представени в рамките на съдебно производство.

Съдът намира, че не следва да обсъжда останалите, събрани по делото данни за друга подавана жалба до Софийска районна прокуратура, доколкото същите се явяват неотносими към процесния случай, тъй като не касаят процесните дати, на които се твърди ответникът да е извършил актове на физическо и психическо насилие спрямо молителката.

Предвид изложеното, молбата следва да бъде оставена без уважение и да бъде отказано издаване на заповед за защита.

По разноските:

На основание чл. 11, ал. 3 (ред. ДВ бр. 66 от 2023 г., в сила от 1.01.2024 г.) от ЗЗДН дължимата държавна такса по делото следва да се възложи в тежест на молителката И. В. Ц., която съгласно чл. 3 от Тарифата е в размер на 25 лева.

На основание чл. 11, ал. 3 ЗЗДН разноските, сторени от ответника в размер на 2040 лв. - адвокатско възнаграждение с ДДС.

Водим от горното съдът на основание чл. 15, ал. 1 ЗЗДН

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането за отвод на съдията-докладчик, направено от молителката И. В. Ц. със Сигнал с вх. № 29001599/06.03.2024 г. на СРС.

ОТКАЗВА да издаде заповед за защита на **И. В. Ц.**, ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. София, кв. „Симеоново“, бул. „Симеоновско шосе“, 294 от **В. В. Ц.**, ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. София, кв. „Горубляне“, ул. „Самоковско шосе“ № 34.

ОСЪЖДА И. В. Ц., ЕГН ***** **ДА ЗАПЛАТИ** по сметка на Софийския районен съд държавна такса в размер на **25.00 лв.** на основание чл. 11, ал. 3 (ред. ДВ, бр. 102 от 2009 г.) ЗЗДН.

ОСЪЖДА И. В. Ц., ЕГН ***** **ДА ЗАПЛАТИ** на **В. В. Ц.**, ЕГН ***** сумата от **2040 лв.** - разноси в производството на основание чл. 11, ал. 3 (ред. ДВ бр. 66 от 2023 г., в сила от 1.01.2024 г.) ЗЗДН.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийския градски съд в **7-дневен срок** от връчването му на страните, като издадената заповед подлежи на незабавно изпълнение на основание чл. 20 ЗЗДН.

Препис от настоящото решение да се изпрати на РУ на МВР по местоживееене на нарушителя за сведение.

След влизане в сила на решението делото да се докладва за служебно издаване на изпълнителен лист.

Съдия при Софийски районен съд: _____